ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΓ'-ΑΡ 13-178

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοά Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοά Πεσμαζόγλου. Τηλέφωνα : 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ετησία	Δρ. 720	Ετησία	£ 2.0.0
Εξάμηνος	» 360	Εξάμηνος	» 1.5.0
Τρίμηνος	» 180	Αμερικής	$ 12

Η ΠΡΩΪΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ
2
ΜΑΪΟΥ 1938
Ανατολή ἡλίου 5.31' — Δύσις 7.14"
Μνήμη Αθανασίου Μεγ. Εσπέρου

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΙ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

...σιεύθη από τινος αναγκαίου νόμου «περί Ζωσιμαίας εν Βιβλιοθήκης» και δι' ...αμβάνεται, διά πρώτην ...απτώμεθα, φοράν, πρό... τὴν διάσωσιν τῶν ἀνά... λλάδα παλαιῶν βιβλιο... καὶ τοῦ ἀρχαιακοῦ ὑλικοῦ. ...νεται, δηλαδή, ἡ ἐφεξῆς ...ἢ ἐκ τῆς Ἑλλάδος χειρο... καὶ σπανίων ἐντύπων ἐκδό... οὐ σχετίζονται μὲ τὴν ἱστο... τόπου, ὑποχρεοῦνται δὲ οἱ ...τες ἰδιωτικὰς συλλογὰς ἐγ... νὰ τὰς δηλώσουν εἰς τὴν ...ν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργεί... θείας καὶ εἰς τὸ Γενικὸν Ἀρ... τοῦ Κράτους, ν' ἀναφέρουν ...ν νέαν πρόσκτησιν ἐντὸς δέ...

...ν αὐτὸν τὸν τρόπον ἡμπορεῖ ...ὰ ἐλπίζῃ, ὅτι θὰ σταματήσῃ ...ν ἡ μέχρι τοῦδε διαρροὴ βι... κειμηλίων, ἡ ὁποία παρε... εἰς τὰς βιβλιοθήκας τῶν ...ν μονῶν.

...διαρροὴ αὐτὴ ἀπετέλει μίαν ...ν πληγὴν καὶ ὠφείλετο κυ... τὸ γεγονός, ὅτι βιβλιοθή... ...ν ἱστορικῆς ἀξίας εὑρί... εἰς τὴν φύλαξιν ἀμαθῶν ἐ... ...ν, χωρὶς νὰ εἶνε ἐπί... καταγεγραμμένα τὰ βιβλία ...ν χειρόγραφά των, τὰ ὁποῖα ...ὸ δύσκολον νὰ ὑπεξαιρέ... ...ῆθε ἀσυνείδητος ξέ... ...ῆθε ἀπὸ ἐπισκέπτης. Ὑπάρ... βέβαια, μονοῖ, ὅπου τὰ πα... βιβλία καὶ τὰ χειρόγραφα ...τὰ βιζαντινὰ μολυβδόβουλλα ...ν παντοῖα ἄλλα ἐγγραφα φυ... ...ν ἐπιμελέστατα ἀπὸ μορ... ...ους μοναχούς. Ἀλλ' εἶνε πα... ...στον, ὅτι βιβλιοθῆκαι τῶν Με... ...ν καὶ ἄλλων μονῶν ἐδεκατί... ...ν κατὰ καιροὺς, πρὸ τινος δὲ ...ν κατεδικάσθη εἰς τὴν Θεσσα... ...ν μοναχὸς Ἁγιορείτης, διότι ...πωλήσει βιβλία παλαιὰ τῆς μο... εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκε.

...γονὸς εἶνε, ὅτι δὲν ὑπάρχει ...πος κατάλογος τοῦ περιεχομέ... τῶν βιβλιοθηκῶν τῶν ἀνὰ τὴν ...ν μονῶν, ποὺ ὑπῆρξαν, διὰ μέ... ...ιῶνων, αἱ βιβλιοθῆκαι της. ...ὰ εἶνε ὄντως ἀφάνταστος ὁ ...ὸς τῶν χειρογράφων καὶ ἐν... ...ν ἀκόμη ἱστορικῶν κειμηλίων ...ὰ εὑρίσκονται εἰς τὰ μοναστήρια, ...ὡς, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, συντηρού... ...ν, ἐὰν ἡ φύλαξις των δὲν περι... ...ται εἰς μίαν ἁπλῆν ἄτακτον ...ασώρευσιν ἢ εἰς τὸ κλείδωμά ...ν μέσα εἰς παλαιὰ κιβώτια ἢ ἐρ... ...ρια, χωρὶς ἀερισμὸν καὶ εἰς τὴν ...ν τοῦ καταστρεπτικοῦ σητός, ...ν τοῦ μικροσκοπικοῦ αὐτοῦ φθορέως ...ν παλαιῶν βιβλίων. Πολλαὶ ἀπὸ ...ν μοναστηριακὰς αὐτὰς βιβλιο... ...ήκας εἶνε ἐντελῶς ἄγνωστοι ἐξω ...ήματος κύκλου περιοίκων. Ἀ... ...ρέρομεν, ὡς παράδειγμα, τὰς ...βλιοθήκας δύο μονῶν τῆς Ἰκαρί... περὶ τῶν ὁποίων μᾶς ἔγραφε ...ό τινος νησιώτης διανοούμενος. Πρόκειται περὶ τῶν Μονῶν «Εὐαγ... ...ελισμοῦ» καὶ «Ἀγιάς», ὅπου εὐ... ...σκονται, ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρό... ...ν, ἀρχαιότατα χειρόγραφα ἐπὶ ...εμβράνης, μερικὰ τῶν ὁποίων συν... ...δέονται μὲ τὴν ἱστορίαν τῆς νήσου, ...βίλια δὲ εἶνε πανομοιότυπα μὲ τὰ ...ειρόγραφα βιβλία τῆς ἱστορικῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Πάτμου. Αἱ ἐν λόγῳ μοναὶ τῆς Ἰκαρίας εὑρίσκονται σήμερον εἰς κατάστασιν ἐγκαταλείψεως διὰ τὴν παντελῆ σχεδὸν ἔλλειψιν μοναχῶν καὶ τὰ κελλιά, ὅπου στεγάζονται αἱ βιβλιοθῆκαι των, διατελοῦν εἰς ἀπιστεύτως ἀθλίαν κατάστασιν, διότι ἐπεσκευάζοντο κατὰ καιροὺς μόνον τὰ στεγάζοντα τοὺς καλογήρους. Καὶ ὅμως, ὁ πολύτιμος αὐτὸς πλοῦτος βιβλίων καὶ περγαμηνῶν εἶνε δυνατὸν νὰ διασωθῇ καὶ νὰ τακτοποιηθῇ καὶ νὰ ἐρευνηθῇ, ἐάν, κατόπιν συνεννοήσεως τῶν ἁρμοδίων ἀρχῶν, διαταχθῇ ἡ παραλαβὴ καὶ ἡ συγκέντρωσις των εἰς τὴν πρὸ τινων ἐτῶν ἱδρυθεῖσαν διὰ συνδρομῆς τῶν ἐν Ἀμερικῇ Ἰκαρίων, εἰς τὸν Ἅγιον Κηρύκον, βιβλιοθήκην τοῦ ἐκεῖ γυμνασίου, τὴν στεγαζομένην εἰς κατάλληλον αἴθουσαν τοῦ διδακτηρίου. Εἰς τὴν βιβλιοθήκην αὐτήν, ἄλλως τε, διεσώθησαν ἤδη, διὰ τῆς ἀξιεπαίνου πρωτοβουλίας τοῦ καθηγητοῦ διευθυντοῦ της, μερικὰ βιβλία καὶ χειρόγραφα παραπεταγμένα εἰς τὰς ἐν λόγῳ μονάς. Ἡ περίπτωσις τῶν βιβλιοθηκῶν τῶν μονῶν τῆς Ἰκαρίας δὲν εἶνε, δυστυχῶς, μοναδική, εὐχῆς δ' ἔργον θὰ ἦτο, ἐάν, ὅπου συμβαίνει νὰ γνωρίζουν τι περὶ ὁμοίων βιβλιοθηκῶν, ἀνέφερον τοῦτο εἰς τοὺς κατὰ τόπους γυμνασιάρχας, διδασκάλους ἢ μητροπολίτας, διὰ νὰ ληφθῇ ἐγκαίρως φροντὶς πρὸς διάσωσίν των.

Καὶ ταῦτα μέν, ὅσον ἀφορᾷ τὸν Ἱστορικὸν πλοῦτον τῶν ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας βιβλιοθηκῶν, ὁ ὁποῖος, ἐπαναλαμβάνομεν, θὰ ἦτο χρήσιμον νὰ ἀπογραφῇ ἐπιμελῶς διὰ νὰ κατορθωθῇ τοῦ λοιποῦ νὰ διενεργῆται ὁ πρέπων ἔλεγχος καὶ νὰ ὑπάρξῃ ἡ βεβαιότης, ὅτι δὲν θὰ σημειωθῇ εἰς τὸ μέλλον καμμία διαρροή. Ἄλλο, ὅμως, εἶνε τὸ ζήτημα τοῦ πλουτισμοῦ τῶν ὑφισταμένων εἰς τὰς ἐπαρχίας βιβλιοθηκῶν. Ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη ἐδώρησε πρό τινος περὶ τὰς δύο χιλιάδας τόμων — ἀπὸ βιβλία ποὺ εἶχεν εἰς διπλοῦν — εἰς μίαν νεοσύστατον ἐπαρχιακὴν βιβλιοθήκην, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν σημειοῦνται δωρεαί, ἢ κληροδοτήσεις ἰδιωτικῶν βιβλιοθηκῶν εἰς πόλεις ἐπαρχιακάς. Ταῦτα ὅμως ἀποτελοῦν ἀβεβαίαν καὶ συμπτωματικὴν πηγὴν πλουτισμοῦ τῶν ἐπαρχιακῶν βιβλιοθηκῶν. Αὐταὶ θὰ ἔπρεπε νὰ ἐνισχύωνται ἀπὸ τοὺς δημάρχους καὶ τὰς κοινότητας, διὰ νὰ καταρτίζωνται βαθμηδὸν πληρέστεραι, μὲ βάσιν τὰς μεταφράσεις ἀρχαίων συγγραμμάτων, τὴν σύγχρονον ἑλληνικὴν λογοτεχνίαν, τὰς καλυτέρας μεταφράσεις τῆς ξένης λογοτεχνίας καὶ ἐπιστημονικὰ συγγράμματα.

Τὸ ἀφευδέστερον δεῖγμα πολιτισμοῦ ἑνὸς τόπου εἶνε ἡ ὕπαρξις βιβλιοθήκης καὶ ὁ τρόπος τῆς συνθέσεώς της. Ὁ Ράσκιν ἐχαρακτήρισε τὰ καλὰ βιβλία ὡς «βασιλικοὺς θησαυρούς». Εἶνε εὐτυχὴς μία χώρα, ὅταν ἔχῃ ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερα τοιαῦτα πνευματικὰ θησαυροφυλάκια εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πολιτῶν της. Καὶ διὰ τὴν χώραν μας, ποὺ ὑπῆρξεν ἡ μήτηρ τῶν πνευματικῶν φώτων, ἡ ὀργάνωσις τῶν ἐπαρχιακῶν βιβλιοθηκῶν ἀποτελεῖ μίαν ὑποχρέωσιν.

Τέχνη καὶ ζωὴ

Ἄγνωστες συνομιλίες τοῦ Γκαῖτε

Ὁ ποιητὴς καὶ ὁ πρίγκιψ Πύκλερ

Ἕνας ἀπὸ τοὺς παλιοὺς Γερμανοὺς ποὺ ἡγεμόνευαν σὲ μικροὺς τόπους καὶ ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ συνδυάζουν πολλοὺς ρόλους τοῦ ἄρχοντα, τοῦ καλλιεργητῆ κτημάτων, τοῦ στρατιωτικοῦ ἀρχηγοῦ, τοῦ προστάτη γιὰ κάθε διανοούμενο ἢ καλλιτέχνη, ἀπ' αὐτοὺς δηλαδὴ ποὺ ἦταν οἱ ἀληθινοὶ πρωτοπόροι τοῦ γερμανικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ πρίγκιψ Πύκλερ, ἄρχοντας στὸ Μοσκάου, ἄφησε καλὸ ὄνομα στὴν ἱστορία ἀπὸ τὴν καὶ ὡς συγγραφεύς. Στὶς ἀρχὲς τοῦ δέκατου ἑνατου αἰῶνα ἔγραψε κάμποσα ἔργα καὶ ἐνῶ ἡ Ἀγγλία κυρίως γιὰ νὰ μελετήσῃ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κοινωνικοὺς θεσμοὺς τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Καὶ ἔγραψε μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐκτενέστατα γράμματα ποὺ συνοψίζουν ὅλη τὴν πολιτικὴ καὶ κοινωνικὴ κατάσταση τῆς Ἀγγλίας σ' ἐκείνη τὴν ἐποχή.

Ἂν ζοῦσε σήμερα ὁ πρίγκιψ θὰ ἔβλεπε τὶς ἐντυπώσεις του σὲ κάποιο ἀπὸ τὰ μεγάλα περιοδικὰ τῆς Γερμανίας ἢ θὰ ἔβλεπε κανένα ἀγγλικὸ ἔργο κατὰ τὸ γερμανικὸ σύστημα περὶ Ἀγγλίας καὶ ἀγγλικοῦ πολιτισμοῦ. Τότε ὅμως ἦταν ἄλλες οἱ συνήθειες. Καὶ ὁ πρίγκιψ περιορίσθηκε νὰ ἀναπτύξῃ τὶς ἰδέες του σὲ γράμματα ποὺ ἔστελνε στοὺς φίλους του. Ἀλλὰ μέσα σ' αὐτὰ τὰ γράμματα ποὺ δημοσιεύθηκαν τώρα τελευταῖα σὲ βιβλίο ὑπάρχει τόσο βαθειὰ κατανόηση τοῦ ἀγγλικοῦ χαρακτῆρος καὶ τόσο δίκαιες κρίσεις γιὰ ὅλα τὰ ἀγγλικὰ πράγματα, ὥστε τὸ βιβλίο αὐτὸ διαβάζεται καὶ σήμερα μ' ἐξαιρετικὸ ἐνδιαφέρον.

Ἀλλὰ δὲν εἶνε αὐτὸς μονάχα ὁ λόγος ποὺ ἔχει ἐνδιαφέρον αὐτὸ τὸ βιβλίο. Ὑπάρχουν ἐκεῖ μέσα μερικὲς συνδιαλέξεις τοῦ πρίγκιπος Πύκλερ μὲ τὸν Γκαῖτε ποὺ φανερώνουν μερικὲς ἄγνωστες ἰδέες τοῦ Γκαῖτε γιὰ διάφορα ζητήματα. Φαίνεται πὼς θὰ εἶχε σ' ἐξαιρετικὴ ἐκτίμηση τὸν πρίγκιπα ὁ μέγας ποιητὴς γιατὶ μιλάει μαζί του μ' ἐξαιρετικὴ ἐλευθεροστομία. Ἐξ ἄλλου εἶνε τόσο ἀξιόπιστος ὁ πρίγκιψ καὶ μπορεῖ νάχῃ κανεὶς τόσο μεγάλη ἐμπιστοσύνη στὴν νοημοσύνη του, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχῃ καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἀπέδωσε πιστὰ τὶς ἰδέες τοῦ Γκαῖτε.

Ἡ πρώτη ἐπιστολὴ ποὺ ἀναφέρει αὐτὰ τὰ πράγματα ἔχει χρονολογία 14 Σεπτεμβρίου 1826. Ὁ πρίγκιψ εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὴν Ἀγγλία καὶ μιὰ ἀπὸ τὶς πρῶτες του δουλειὲς ἦταν νὰ πάῃ νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν Γκαῖτε, ποὺ φαίνεται πὼς εἶχε καιρὸ νὰ τὸν ἰδῇ. Ὁ ποιητὴς δέχθηκε τὸν ἐπίσημο ξένο του μέσα σ' ἕνα σαλόνι μισοφωτισμένο. Τὰ φῶτα ἦταν κανονισμένα μὲ κάποια καλλιτεχνικὴ φιλαρέσκεια, σημειώνει ὁ πρίγκιψ καὶ μέσα στὸ μισόφωτο φάνταζε περισσότερο ἡ μορφὴ τοῦ μεγάλου ποιητοῦ.

Ὁ Γκαῖτε ἦταν πολὺ φιλάρεσκος, σὰν γυναῖκα. Ἂν καὶ ἦταν πολὺ γέρος ἐκεῖνη τὴν ἐποχή, ἐν τούτοις διατηροῦσε ἀκόμη τὶς νεανικές του συνήθειες καὶ ἤθελε πάντα νὰ παρουσιάζεται στοὺς ξένους μὲ τρόπο ποὺ νὰ κάνῃ ὅσο τὸ δυνατὸν πειὸ εὐνοϊκὴ ἐντύπωση. «Ὁ ὡραῖος γέρος μὲ τὸ κεφάλι ποὺ εἶχε μεγαλοπρεπῆ ἔκφραση καὶ ἔμοιαζε σὰν τοῦ Διός, ὅπως τὸν παριστάνουν τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα, ἐκέρδιζε ποὺ μέσσα στὸ μισόφωτο τοῦ σαλονιοῦ τοῦ», σημειώνει ὁ Πύκλερ.

Τὰ γεράματα δὲν ἔχουν ἀλλάξει πολὺ τὴν φυσιογνωμία του. Φαίνεται ἀδυνατισμένος, ἀλλὰ πολὺ λίγο. Ἴσως καὶ νὰ μὴν εἶνε τόσο πολὺ ζωηρὸς ὅσο ἦταν ἄλλοτε. Ἡ ὁμιλία του ἔχει περισσότερη γαλήνη ἀπὸ ἄλλοτε. μιλάει στοχαστικὰ. τὰ λόγια δὲν φεύγουν ἀπὸ τὰ χείλη του σὰν ἀστραπές. Εἶνε γλυκύτερος καὶ ἡσυχώτερος. Ὁ Πύκλερ τοῦ κάνει φιλοφρονήσεις γιὰ τὴν καλὴ κατάσταση τῆς ὑγείας του. Καὶ μισοαστειευόμενος τὸν ἀποκαλεῖ βασιλέα τοῦ πνευματικοῦ κόσμου τῆς Εὐρώπης. Εἴσθε πολὺ φιλόφρων ἀπαντάει στὸν ἴδιο τόνο ὁ Γκαῖτε. Καὶ ἡ συνομιλία συνεχίζεται στὸν ἴδιο ἐλαφρὸ τόνο.

Ὁ ποιητὴς ἀπευθύνει διαφόρους ἐρωτήσεις στὸν ἄρχοντα σχετικὲς μὲ τὸν τόπο του καὶ ὕστερα σχετικὲς μὲ τὰ ταξίδια του καὶ τὸν συγχαίρει γιὰ τὸν τρόπο ποὺ πολιτεύεται ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων. Ὁ πρίγκιψ τὸν προσκαλεῖ νὰ τὸν ἐπισκεφθῇ στὸ Μοσκάου καὶ ὁ ποιητὴς σπεύδει νὰ δεχθῇ. Ἀλλὰ εἶνε φανερὸ ὅτι δὲν πρόκειται νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν ὑπόσχεσή του. Ὕστερα ἡ συνδιάλεξη ἔρχεται σὲ φιλολογικὰ ζητήματα καὶ γίνεται λόγος γιὰ τὰ ἔργα τοῦ Βάλτερ Σκώτ. Ἐκεῖνο τὸν καιρὸ ὅλη ἡ Εὐρώπη ἦταν ἐνθουσιασμένη μὲ τὰ ἔργα τοῦ μεγάλου Ἄγγλου συγγραφέως καὶ εἶχαν μεταφασθῆ σὲ ὅλες τὶς γλῶσσες. Οἱ Γερμανοὶ ἰδίως τὰ διάβαζαν μὲ ἀπληστία.

Ἀλλὰ ὁ Γκαῖτε φαίνεται πὼς δὲν ἔχει καὶ τόσο μεγάλη ἐκτίμηση γιὰ τὰ ἔργα τοῦ Βάλτερ Σκώτ. «Αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς φαίνεται πὼς γράφει ὅλα τὰ ἔργα του ὅπως οἱ παλιοὶ ζωγράφοι ποὺ εἶχαν σχολὴ ζωγράφιζαν μαζὶ μὲ τοὺς μαθητές των. Ὁ Βάλτερ Σκώτ βοίσκει τὴ θέμα, σχεδιάζει τὴν πλοκή, γράφει καὶ μερικοὺς διαλόγους. Ὕστερα παραδίνει σὲ ἄλλους αὐτὸ τὸ σχέδιο καὶ οἱ ἄλλοι τὸ ἀναπτύσσουν καὶ τὸ συμπληρώνουν. Στὸ τέλος ὁ Βάλτερ Σκὼτ ρίχνει μιὰ ματιὰ καὶ βάζει τὴν ὑπογραφή του. Ἀλλὰ τέτοια ἔργα γραμμένα μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δὲν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ χάνῃ κανεὶς τὸν καιρό του γιὰ νὰ τὰ διαβάζῃ, εἶπε στὸ τέλος ὁ Γκαῖτε. «Ἂν ἔκανα κ' ἐγὼ τὴν ἴδια δουλειὰ θὰ κέρδιζα βέβαια περισσότερα χρήματα. Ἀλλὰ τὰ ἔργα μου θὰ ἦταν πολὺ διαφορετικὰ ἀπὸ ὅ,τι εἶνε σήμερα. Θὰ ἦταν βιομηχανικὰ κατασκευάσματα. καὶ ὄχι φιλολογικὰ ἔργα».

Ὕστερα ὁ ποιητὴς ἀναπτύσσει τὴν ἰδέα ὅτι τὰ ἄλλα ἔθνη τῆς Εὐρώπης θ' ἀναγκασθοῦν νὰ μαθαίνουν τὴν γερμανικὴ γλῶσσα γιατὶ ἡ γερμανικὴ φιλολογία καὶ ἡ γερμανικὴ ἐπιστήμη παίρνουν μὲ τὸν καιρὸ μεγάλην ἀνάπτυξη. Θὰ γνωρισθῇ καλύτερα ἡ Γερμανία στὸ μέλλον. Κατόπιν ἡ συνομιλία στρέφεται στὴν πολιτικὴ καὶ ὁ Γκαῖτε διατυπώνει μερικὲς ἰδέες ποὺ καθὼς φαίνεται ἦταν ἀντίθετες ἀπὸ τὶς ἰδέες τοῦ πρίγκιπος Πύκλερ.

Στὸ ταξίδι του στὴν Ἀγγλία ὁ Πύκλερ εἶχε ποτισθῆ ἀπὸ ἀγγλισμὸ καὶ ἤθελε νὰ μεταφυτέψῃ στὴν Γερμανία τοὺς νόμους καὶ τοὺς θεσμοὺς τῶν Ἄγγλων. Ἀλλ' ὁ Γκαῖτε δὲν εἶνε σύμφωνος. «Μὴν περιμένῃς ποτὲ σωτηρία ἀπὸ τὴν φόρμα τοῦ πολιτειακοῦ καθεστῶτος. Ἡ σωτηρία ἔρχεται «ἀπὸ μέσα». Ὅταν ἐλαττωθῆ ὁ ἐγωϊσμὸς τῶν ἀνθρώπων τότε τὸ καθεστὼς ἀναπτύσσεται καλύτερα». Ὁ Γκαῖτε εἶχε πολὺ συντηρητικὲς ἰδέες στὴν πολιτικὴ καὶ κατὰ βάθος ἦταν ἀριστοκράτης. Καὶ δὲν εἶχεν ἐμπιστοσύνη στὶς μάζες.

Ἐπίσης δὲν ἐκτιμοῦσε καὶ τοὺς Ἄγγλους γιατὶ τοὺς νόμιζε πολὺ ἐγωϊστές. Καὶ ὁ ἐγωϊσμὸς τὸν ἐφόβιζε πολύ. Ἀλλ' ἔκανε καὶ μιὰ ἐξαίρεση ἀνὰ μέσα στοὺς Ἄγγλους, γιὰ τὸν λόρδο Μπάϋοον. Εἶχε γι' αὐτὸν τρυφερώτατα αἰσθήματα καὶ τὸν ἀγαποῦσε σὰν ὁ πατέρας τὸ παιδί του. Γιὰ τὰ ποιήματά του μιλοῦσε μὲ ἀνεπιφύλακτον ἐνθουσιασμό. Εἶπαν καὶ πολλὰ ἄλλα πράγματα, καθὼς φαίνεται ὁ ποιητὴς καὶ ὁ πρίγκιψ. Ἀλλὰ δὲν ἀναφέρονται στὰ γράμματα. «Ἔγω πολὺ κακὴ μνήμη καὶ φοβοῦμαι μὴπως διαστρεβλώσω τὶς ἰδέες τοῦ Γκαῖτε» γράφει ὁ Πύκλερ. Ἀλλὰ καὶ ἔτσι καθὼς εἶνε οἱ συνδιαλέξεις τῶν δύο φίλων ἔχουν πάντα ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον.

SER.

Καλλιτεχνικὰ καὶ φιλολογικὰ ζητήματα

Φύση καὶ Τέχνη

Ποιὰ εἶνε ἡ σχέση φύσης καὶ τέχνης; Ἀρχαῖοι καὶ νεώτεροι φιλόσοφοι, καλλιτέχνες καὶ κριτικοὶ πιστέψανε, πὼς ἡ τέχνη εἶνε «μίμηση» τῆς φύσης (Πλάτωνας, Ἀριστοτέλης), ἢ ὅπως τὸ λέγει ὁ Ἅμλετ «καθρέφτης τῆς φύσης». Στὴν ἱστορία τῆς τέχνης εἶνε εὔκολο νὰ ἰδοῦμε, πὼς κάθε καλλιτεχνικὴ σχολὴ κηρύχνει τὴν ἐπανάστασή της ἐνάντια στὰ περασμένα μὲ τὸ σύνθημα τῆς «ἐπιστροφῆς στὴ φύση». Μὰ ἀφοῦ ὅλες οἱ σχολὲς ἔχουνε τὸ ἴδιο σύνθημα, τότε πῶς γίνεται νὰ μὴ συμφωνοῦνε κι' οἱ νεώτερες ν' ἀναπτρέπουνε μὲ τὴ βία τὸ καθεστὼς τῶν παλιότερων; Γιατὶ καθεμιὰ ἔχει διαφορετικὴν ἀντίληψη τῆς φύσης καὶ διαφορετικὰ τεχνικὰ μέσα γιὰ τὴν ἀναπαράστασή της. Οἱ ρομαντικοί, οἱ νατουραλιστές, οἱ ρεαλιστὲς ζητοῦνε πάντα ν' ἀναπαράγουνε τὴ φύση (καὶ μέσα στὸν ὅρο φύση περιλαμβάνεται γενικὰ ὅλη ἡ ζωὴ κι' ὁ ἄνθρωπος) ὅπως εἶνε, εἴτε ὡραία εἴτε ἄσκημη — προτιμοῦνε ὅμως τὴν ἀσκημη. Ἐνῶ οἱ κλασσικοὶ ζητοῦνε πάντα ν' ἀναπαράγουνε τὴ φύση, ὅπως θὰ ἔπρεπε νὰ εἶνε, δηλαδὴ νὰ τὴν ἐξιδανικεύουνε καὶ γι' αὐτὸ περιορίζονται μονάχα σὲ ὅ,τι νομίζουνε φυσικὸ (ἢ ἠθικὸ) ὡραῖο.

Εὐτὺς ἀμέσως γεννιέται μιὰ ἀντίθεση ἀνάμεσα στὸ φυσικὸ καὶ στὸ καλλιτεχνικὸ ὡραῖο. Γιατί, καθὼς βλέπουμε, σὲ πλῆθος σχολὲς, ὅ,τι γενικὰ νομίζεται φυσικὸ (ἢ ἠθικὸ) ἄσκημο γίνεται καλλιτεχνικὸ ὡραῖο.

Ποιὸ ἄραγε ἀπὸ τὰ δυὸ αὐτὰ ὡραῖα (τῆς φύσης καὶ τῆς τέχνης) εἶνε ἀνώτερο; Αὐτὴ ἡ ἐρώτηση γιὰ ἕναν ἄνθρωπο μπασμένο στὸ ζήτημα, δὲν ἔχει νόημα. Γιατὶ γιὰ νὰ ὑπάρχῃ ἀνώτερο ἢ κατώτερο ἀνάμεσα σὲ δύο πράγματα πρέπει αὐτὰ νὰ εἶνε τοῦ ἰδίου ποιοῦ· ἐνῶ τέχνη καὶ φύση εἶνε διαφορετικοῦ ποιοῦ ἄρα πραγματικότητες ἀσύγκριτες.

Κι' ὅμως σ' αὐτὴν τὴν ἐρώτηση ἀπαντοῦνε μὲ φανατισμὸ φιλόσοφοι, καλλιτέχνες, τεχνοκρίτες. Οἱ καλλιτέχνες ἀπαντοῦνε, πὼς τὸ καλλιτεχνικὸ ὡραῖο εἶνε ἀνώτερο. «Ὁ Θεὸς ἔπλασε τὸν κόσμο, μὰ οἱ καλλιτέχνες τὸν διορθώνουνε» (Οὐάϊλντ). Μερικοὶ ὅμως φιλόσοφοι καὶ τεχνοκρίτες ἀπαντοῦνε ἀντίθετα. Εἶνε οἱ ἰδεαλιστὲς καὶ οἱ μυστικόπαθοι. Ὁ Πλάτωνας π. χ. περιφρονοῦσε καὶ τὴ Φύση καὶ τὴν Τέχνη, ὅμως εὕρισκε τὴ Φύση πειὸ κοντὰ στὴν ἀλήθεια «τοῦ ὄντος», στὴν «ἰδέα». Ἡ φύση εἶνε ἡ πρώτη μίμηση τῆς ἰδέας· ἡ τέχνη, ποὺ μιμεῖται τὴ Φύση, εἶνε μίμηση τῆς μίμησης! Ἔτσι ἡ Τέχνη μᾶς ἀπομακρύνει ἀπὸ τὴν ἰδέα πειὸ πολὺ ἀπ' ὅσο μᾶς ἀπομακρύνει ἡ Φύση. Ὁ Ράσκιν, ἀγάλος τεχνοκρίτης μὰ καὶ φυσιολάτρης, τὸ λέγει καθαρὰ, πὼς ἡ Φύση εἶνε ἀνώτερη ἀπὸ τὴν Τέχνη· κι' ὅ,τι μᾶς ἀρέσει στὴν Τέχνη εἶνε ἡ ἀγωνιώδικη προσπάθεια τοῦ ἀνθρώπου νὰ τὴ φτάσῃ! Μέσα σ' αὐτὴν τὴν προσπάθεια ὑπάρχει ἡ «λατρεία τοῦ ἀγαπημένου πράγματος» κι' αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν ἐσώτερη οὐσία τῆς καλαισθητικῆς συγκίνησης.

⊞⊞⊞

Κι' ὅμως, καθὼς εἴπαμε, τὰ δυὸ αὐτὰ «ὡραῖα» εἶνε ἀσύγκριτα ἀναμεταξύ τους. Δὲ χρειάζεται πολλὴ θεωρία γιὰ νὰ βροῦμε τὸ γιατί. Ἅμα καταφύγουμε στὴν πεῖρα μας καὶ στὴν ἱστορία τῆς Τέχνης θὰ ἰδοῦμε πὼς πραγματικὰ διαφέρουνε, γιατί α) τὰ δυὸ αὐτὰ «ὡραῖα» σπάνια συμπίπτουνε (μονάχα στὶς κλασσικὲς τέχνες κατὰ ἕναν τρόπο) καὶ β) γιατὶ ἡ Φύση παρέχει στὴν Τέχνη τὸ ἀκατέργαστο ὑλικό, ποὺ ἡ Τέχνη τὸ μεταμορφώνει μὲ τὴν τεχνική της γιὰ διακούς της σκοπούς.

Πρῶτος ὁ Ἀριστοτέλης, ὅπως εἴπαμε σὲ ἄλλο μας ἄρθρο, πα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΜΕΣΟΓΕΙΟΥ

ΑΙ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΟΪΤΑΛΙΚΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

Η ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΙΣΠΑΝΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Ἀπρίλιος. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Ἡ ὑπογραφεῖσα ἀγγλοϊταλικὴ συμφωνία ἐξακολουθεῖ ν' ἀποτελῇ τὸ ἀντικείμενον γενικῶν σχολίων, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ συνοψισθοῦν εἰς τὰς γενικὰς των γραμμὰς ὡς ἑξῆς: Οἱ δυνάμενοι νὰ ἔχουν γνώμην κύκλοι ἐξαίρουν τὴν στρατηγικὴν σημασίαν τῆς συμφωνίας, τονίζοντες ὅτι ἂν ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐπέδειξε βαθεῖαν κατανόησιν τῶν παγκοσμίων συμφερόντων καὶ ὁ κ. Μουσσολίνι ἐξ ἄλλου συμπεριεφέρθη ὡς «καλὸς Εὐρωπαῖος», ἀφοῦ ἀμφότεροι ἐξουδετέρωσαν τας αἰτίας προστριβῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν, αἱ ὁποῖαι ἐδηλητηρίαζον τὴν ἀτμόσφαιραν εἰς τὴν Μεσόγειον. Ἀνάλυσις τοῦ ὑπογραφέντος εἰς Ρώμην πρωτοκόλλου ἐπιτρέπει τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὅλα τὰ συνδεόμενα μὲ τὴν μεσογειακὴν στρατηγικὴν ζητήματα ἐπελύθησαν καὶ ὅτι, πρὸς ἀποκατάστασιν δικαιοστικῆς εἰρήνης εἰς τὴν Μεσόγειον, ἀρκεῖ νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν συμφωνίαν ταύτην τὴν ὑπογραφὴν της καὶ ἡ Γαλλία.

Αἱ κυριώτεραι στρατηγικαὶ διατάξεις τῆς συμφωνίας ἀναφέρονται ἐν πρώτοις εἰς τὰς σχέσεις καλῆς γειτονίας τῶν δύο χωρῶν. Πλὴν τῶν ζητημάτων τῆς προπαγάνδας, διηθετήθη, ὡς γνωστόν, καὶ τὸ ζήτημα τῆς λίμνης Τσάνα. Εἶνε βέβαιον, ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας κατοχὴ τῶν πηγῶν τοῦ Κυανοῦ Νείλου ἦτο δυνατὸν νὰ δημιουργήσῃ σοβαρὰς προστριβὰς μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἰταλικῆς Αὐτοκρατορίας, ἐὰν αὕτη ἤθελε χρησιμοποιήσει τὰ ὕδατα τῆς λίμνης Τσάνα ἀδιαφοροῦσα διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ Δέλτα τοῦ ποταμοῦ. Τὸ πρόβλημα τοῦτο καθίστατο ὀξύτερον ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι αἱ Ἰταλικαὶ ἀεροπορικαὶ δυνάμεις κυριαρχοῦν ἀπὸ τοῦ ἀβησσυνιακοῦ ὑψιπέδου ἐπὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Σουδάν. Ἀντιθέτως, ἡ Ἀγγλία κατέχει τὰς ὁδοὺς τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ. Ἐπῆλθε, λοιπόν, μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ἕνας λογικὸς συμβι

Θεάματα

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ. Ἀργυρ.
ΑΡΥΤΡΟΠΟΛΟΝ. «Γιαννάκη μάγκα».
ΑΛΗΚΙΣ. «Τίμια χέρια».
ΙΝΤΕΛ. «Πρίγκηπας-λάδωσα».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ο διάσημος Τούρκος Ο. Κόστογλου». Ζωή Σπυνγκίου.
ΚΟΤΟΠΟΥΛΙ. «Ἔκπτωτ κατωμα».
ΡΟΥΛΑ. «Αἱ δύο ἀφρόκρεμα».

Κινηματογράφοι

ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ἔστω ὁπουδήποτε τῶν Παρισίων».
ΚΡΟΝΟΣ (Π. Ὀρ.). «Πλοῦτα αἰφνιδίου κέρδους».
ΟΡΦΕΥΣ (Λφν.). «Ο δρόμος τῆς εὐτυχίας».
ΠΑΛΛΑΣ (Κοκ.). «Κρίκιαρ» καὶ παλιοὶ φίλοι».
ΠΑΤΗΣΙΩΝ. «Λαν» τὴ γη ἀπὸ Ζιλέτ, Β' ἔκδοσις.
ΡΕΞ. «Κόρη Μητροπόλ».
ΣΠΑΝΤΙ. «Τὸ μεγάλο ἔφυγε».
ΣΙΝΕΡΑΜΑ. Ἀνοιχτὸ κάθε ἀπό 10 π.μ.
ΤΙΤΑΝΙΑ. Ὅλη ἡ ἡμέρα τοῦ ἐαρινοῦ.
ΦΑΛΗΡΟ. «Τὸν μυστικὸ τῆς Ἐρμούπολ Φοιλόνιος».
ΒΡΕΤΑΝΙΑ. «Λαλάλαντ» ἐκεῖ».
ΕΚΘΕΣΙΣ. «Φαντάσμ τῆς Πράγας».
ΙΡΙΣ. «Τὸ σκῆμα».
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ. «Τὸ ἄλλοθι».
ΟΠΕΡΑ. «Ἔγκλημ Ποτσιμάν».
ΑΡΗΣ. «Ποστολίνα».
ΑΘΗΝΑΙ. «Τὰ ἀλῆς κορίτσ μου».
ΑΘΗΝΑΙ-ΛΥΡΑ. «Πρωϊνὴ σπουδαία».
ΜΟΝ ΣΙΝΙ. «Τὸ τέλος τῆς Κλεοπάτρας».
ΠΑΔΕΣΤΟΝ. «Ἀγγελοφύλακας».
ΟΡΦΕΥΣ (Βοκ.). «Ἀγκαλιὰ τῆς ἀγάπης».
ΠΑΛΑΙΣ. «Ἔτσι μιὰ φορὰ τὴς Ἑρμούπολ Φοιλόνιος».
ΡΟΖΙΚΛΙΡ. «Κωμωδία».

Πειραιώς καὶ Προαστεῖα

ΒΑΛΚΑΝΙΑ. «Ἐλεύθερος ἐμπιστοσύνη».
ΚΑΛΛΙΘΕΑ. «Ἀγαπᾶν ἔστιν».
ΧΑΡΙΤΟΣ. «Ἐν τῷ τῆς Ἑπαγγελίας».
ΠΑΛΑΣ. «Κλοῦν καὶ κάλαντ».
ΡΕΞ. «Ρόδα τ' Ἀφρίλ».
ΣΠΑΝΤΙ. «Ἀπάτες πρίγκηπας».
ΦΟΙΒΟΣ. «Λογχοφόρος κατάσκοπος».
ΑΓΙΟ-ΛΟΥΚΑΣ. «Ἀπόπλοιο φωτιάς».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκ.). «Ἀπαγωγία».
ΕΛΛΗΣ (Κοκ.). «Τὸ ἀγόρι τῆς 13η».
ΕΡΟΣ ΣΤΑΛ (Κοκ.). «Ἐταιρόβραδο τῆς Λιόν».
ΟΡΦΕΥΣ (Κοκ.). «Κλοῦν μέρος τῆς νύχτας».
ΕΤΟΥΑΛ (Κοκ.). «Ὁ μπόρος κοπελλόφρος».
ΑΡΥΤΑΣ (Κοκ.). «Ἀδελφαράκι».
ΓΚΡΕΚΑ (Ν. Φαλ.). «Ἀθάνατοι Κρόσος».

Διευθυντὴς τοῦ Φωτεινοῦ Ἐμπορικοῦ Γ. Κασιμάτης
Ἀνθρωπος — Μπουγκρίφαν 19

Τὸ δράμα μιᾶς πονεμένης γυναίκας, ποὺ μὲ ἀγωνία καὶ πόνο ἀγωνίζεται καὶ γιὰ τὴν μεγάλη, τὴν ἀγαπημένη κόρη τῆς ἀνδρός της γκρεμίζει τὸν ἑαυτόν της κάθε χλεύη τῆς ἀνεύρεσ... καὶ ἀπὸ ἀνάγκη τὸ δόξρα καὶ ἀπὸ ἀγάπη τὴν κόρη.
ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ
ΜΕΓΑΛΟΥΡΓΗΜΑ
ἀγαλμένο ἀπὸ τὴν σύγχρονη ζωή, ποὺ ξεσκαπίζει τὸ ἀκρῖβ παραστάτημα τῆς σημερινῆς κοινωνίας

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ
SPLENDOUR
ἐμψυχωμένο ἀπὸ τὴν μεγάλη καλλιτέχνιδα

ΜΥΡΙΑΜ ΧΟΠΚΙΝΣ
καὶ τὸν νέο γόη τῆς ὀθόνης Μία ἐρωτικὴ ἀσφίχτη ἱστορία ἀπὸ τὸν πόλεμο τὸν ἀνθρώπινο τόνο σὲ κάθε διλαντικὴ ἐκφραση.
"Ἐνα ἔργο ποὺ ἀποκαλύπτει τὴν συγκίνηση καὶ τὴ μύηση βαθειὰ σὲ κάθε ψυχή.
Ἀριστοφανὴς τὸν τὰ μεγαλύτερα ἔφεστινὰ ἀριστουργήματα ποὺ σᾶς παρουσιάσε ὁ

ΟΡΦΕΥΣ
2—4 τιμαὶ ἡλαττωμέναι «ΜΙΤΗΣ»

ΠΑΛΛΑΣ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΟΝ
καὶ δ' ὅλιγας ἡμέρας
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΝΟΥΜΕΡΑ
τοῦ ὀπερέχου μουσικοῦ συγκροτήματος
GREGOR
ET SES
GREGORIENS
Ἐπείδειξις τοῦ νέου χοροῦ
TÊTE A TÊTE
καὶ ἐπὶ πλέον
ἡ ἀριστοτέχνις γαλλικὴ κωμωδικὴ ταινία
Η
ΠΑΛΗΑ
ΦΩΛΗΑ
μὲ τὸ σύνθεμ
ΕΚΛΑΙΡ ΖΟΥΡΝΑΛ
"Ἐνα θέαμα πολιτισμένο, ἀπολαυστικό, φτηνό καὶ χορταστικό γιὰ ὅλον τὸ κόσμο.

ΣΙΝΕ
ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ
Ὁδὸς Ἴωνος — Ὁμόνοια
ΣΗΜΕΡΟΝ
ΕΡΙΧ ΦΟΝ
ΣΤΡΟΧΑ'Ι'Μ
ΑΛΜΠΕΡ ΠΡΕΖΑΝ
ΖΑΝΝΥ ΧΟΛΤ
ΛΟΥ'Ι' ΖΟΥΒΕ
στὸ συναρπαστικὸ ἀστυνομικὸ φίλμ τοῦ
ΜΑΡΣΕΛ ΣΑΡ
ΤΟ ΑΛΛΟΘΙ

ΑΡΓΟΛΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΙΑ
Π. Α. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑ
ΤΟ ΘΑΛΑΜΗΓΟΝ «ΥΔΡΑ»
Φέρεται εἰς γνῶσιν τῶν ἐνδιαφερομένων ὅτι τὰ ἀτμόπλοια «Ὕδρα» καὶ «Ἑλλάς» θὰ ἐκτελοῦν ἐφεξῆς τὰ δρομολόγια λόγῳ κακοκαιρίας:
Πρακτορεῖον Ν. Γ. Κουμπῆ
Τηλέφωνον 41.747

ΠΙΑΝΑ
Ἐγγυημένης ποιότητος ὑπὸ γνωστοτάτων ἐργοστασίων Blüthner, Neumeyer, Bösendorfer, Ἐξαιρετικὴ ἀγορὰ καὶ πωλοῦνται εἰς τιμὰς ἀναμφισβήτητου εἰς τὴν «Μουσικὴν Ἐκθεσιν» Ἐταιρείας, Ἀθηνᾶς Φειδίου 3, Τηλέφ. 25.504.

Η Ἑθνικὴ Τράπεζα **Ἠπειρωτικῆς Μακεδονίας** ἐπιτρέπει δανεισμὸν ἐπὶ ἐνεχυρίῳ ἐμπορευμάτων, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ καὶ εἴδους αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῶν ἐμπορευμάτων τούτων ἐξασφαλίζεται ἀρκετὴ διὰ τὴν τράπεζαν ἀσφάλεια.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

ΕΝΤΓΚΑΡ ΟΥΑΛΛΑΣ -24- ΤΟ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΤΟΥ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΥ

Ἀπάντηση

Στὸν ποιητὴ Γ. Κοῦρ.

Σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὸ «ἐξόχως» σου φτωχὸ συνάδωμέ μου, ποιητή, ἔτσι μὲ ἀρκοῦσε τὸ «ἐξαγγελτὸς» σου μοῦ ἤταν ὅλως διόλου περιττή...

Κακὸς, κ' ἐγώ, θὲ νἀταιγ καλύτερο, νὰ γεννηθῶ στὴν ἐφεύτη τὸ ντοτινιὰ, κ' ἀντὶς τραγοῦδα τ' «ἐγγυοῦ» νὰ ἠκούεις χαρίσε, σὲ κάνα φοντὰ...

"Ἐτσι, θὲ νὰ μπορῶσα ἔσως καλύτερ' ἔγω νὰ ζῶ, καλὲ μου ποιητή... "Ἔσως θὲ νἄγαν πιότερη ἐφεύσεφ καὶ πειότερη ἐμονέβα μετρητής!...

Κ' ἔσως νὰ μπόρῃς, κάποτε, σάν ἡ κακιὰ ἡ ὄρα, ἀδέρφ μου φτωχό, ἡ ἀνάγκ ἀπὸ γιὰ τὴν φτωχὴ, τὴν κ' αὐτὴς, νἄχῃς ἀκούσει, τὸν ἀχό!...

Μὰ ἔτσι ἤταν!... Μισερεμένος γιὰ μὲ μιὰ κακή, ἀρροστιάρικη ψυχή... Συνάδωμέ μου, δὲν ἀλλάζει, ὄτι ἤγινε!...

Συμπάθα τὴν καρδιὰ μου τὴν ἀπαρρόν.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Ο ΜΑ'Ι'ΟΣ τοῦ 1938. — "Ὁποιος μπορεῖ ἂς ἔρθῃ νὰ μὲ πιάσῃ!... (Τοῦ κ. Κ. Μπίζου)

Γεώργιος Βουτσινᾶς

Τὴν νύχτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς ἐπέστρεψε ἀπὸ ταξίδι μακρὰν τόσον, ὁ διαπρεπὴς δημιουργὸς, ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης Γεώργιος Βουτσινᾶς.

Κατέγινε ἐκ διακεκριμένης οἰκογενείας τῆς Λειψάνδρας, ἡ ὁποία εἶχε προσφέρει σημαντικὰς ὑπηρεσίας μὲ τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑπτανήσου. Ὁ πατὴρ του, ἐπὶ δημάρχου ἐκείνου τῆς Λάδας συζύγου ἐκ τῆς ἐπίσης γνωστῆς Ἑπτανησιακῆς οἰκογενείας Καβάλλου, ἐφοίτησε εἰς τὴν Γερμανικὴν ἐγγενῆ τῆς 1870. Ἐσπουδάσε τὴν νομικὴν καὶ ἐν τῷ μεταξὺ μέρος τῆς τῆς ἐσπούδασε διὰ τὴν διπλωματικὴν καὶ ἐκοινωνικὴν διωσιοεγραφικὸν ἐυδαιμόνων ἀνεκάλυψε ὁ Γαβριήλ!

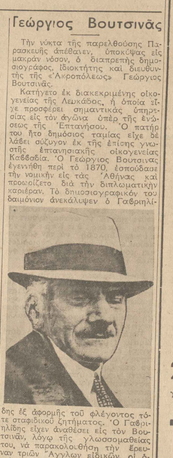

Αἰσθητικὰ ζητήματα

Εἶνε ἡ τέχνη προϊὸν θελήσεως;

Ἀπάντησις σὲ μιὰν ἀπορία

Μερικοὶ νέοι, ποὺ μοῦ κάνουν τὴν τιμὴ νὰ διαβάζουν τὰ θεατρικά μου ἐμψυχώσεις τῆς «Πρωΐας», θέτουν μὲ τὴν ἀπορία, ποὺ μοῦ διατυπώνουν σ' ἕνα γράμμα τους, ἕνα ἀρκετὰ αἰσθητικὸ ζήτημα. Γράφουν τὰ ἑξῆς: «Ἐκανονίζη τρίτο καὶ τελευταῖο τοῦ κ. Δ. Ρώμου, ποὺ παίζεται στὸ «Βασιλικὸ Θέατρο», ἔλεγχε κάν ἐνὰ μὲ τὴν τελευταίαν σκηνὴ ἀπὸ τὴν τελειόσκ, νὰ βρῇ τὴ μορφὴ ποὺ τῆς ταιριάζει, κατιμιὰ λοιπὴ παρέμβασ δὲν ταιριάζει γιὰ ὁ σύνεδρ αὐτὴ λειτουργία Ὁ νοῦς ἡ ἀμπεκρὴ γνῶσ, ἡ θέλησ ἐκδηλώνεται στὸ τρίτο καὶ τελευταῖο στάδιο τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργίας. Ὅταν ὁ καλλιτέχνης, ἀνάλογ νὰ μὲ τὴν τελειόσκ, ἐκλέξῃ τὴ μορφὴ ποὺ τοῦ ἀρέσει, ὁ Δ. ἐφαιμιξῆς «Πρωΐας».

Ἀλ θεατρικὸς ἀγωνιστὴς ὁ κατασκεύασε τὸ ἔργο ἀλλὰ ἀκόμ ἀνάλογ Δόκιμ τὴ μορφὴ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ἀπὸ τὴν ἀρχ

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΙ ΑΝΕΧΩΡΗΣΑΝ ΔΙ' ΑΓΚΥΡΑΝ ΤΗΝ ΕΣΠΕΡΑΝ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΝ

Οἱ κ. κ. Τζελάλ Μπαγιάρ καὶ Ρουσδῆ Ἀρὰς κατηνάλωσαν ὁλόκληρον τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου καὶ τῆς Ἀκροπόλεως ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τῶν κ.κ. Οἰκονόμου καὶ Φιλαδελφέως. Τὴν μεσημβρίαν παρεκάθησαν εἰς φιλικὸν πρόγευμα παρὰ τῷ κ. πρωθυπουργῷ καὶ τὴ κ. Μεταξᾶ εἰς τὸ «Σέσιλ» τῆς Κηφισιᾶς. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς κ. Μπαγιὰρ καὶ τῆς ἰμφης του συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Ρουσδῆ Ἀρὰς ἐπεσκέφθησαν εἰς τὴν ἐν Κηφισιᾷ ἔπαυλίν των τὸν κ. καὶ τὴν κ. Γ. Πεσμαζόγλου.

Τὸ ἄπόγευμα ὁ κ. πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως προσέφερε τέϊον εἰς τὴν ἐν Κηφισιᾷ Λέσχην τοῦ Ναυτικοῦ Ὁμίλου πρὸς τιμὴν τῶν Τούρκων ὑπουργῶν. Οἱ κ. κ. Μπαγιὰρ καὶ Ἀρὰς μετὰ τῆς συνοδείας των ἀνεχώρησαν ἐπιστρέφοντες εἰς Ἄγκυραν τὴν 7ην μ.μ. τοῦ Σαββάτου. Εἰς τὸν σταθμὸν ἐγένετο ἐπίσημος προπομπὴ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως. Παρέστησαν ὁ κ. καὶ ἡ κ. Μεταξᾶ, τὰ περισσότερα μέλη τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, αἱ ἀρχαί, οἱ πρεσβευταὶ τῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ὁ γεν. διευθυντὴς καὶ οἱ διευθυνταὶ τοῦ ὑπουργείου ἐξωτερικῶν.

Πλῆθος κόσμου συγκεντρωθὲν πρὸ τοῦ σταθμοῦ ἐπευφήμησε ζωηρῶς τοὺς Τούρκους ὑπουργούς. Οἱ κ. κ. Μεταξᾶς καὶ Μπαγιὰρ ἀντήλλαξαν θερμὴν χειροψίαν. Ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργὸς ἐν προφανεῖ συγκινήσει ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνην του διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὰς περιποιήσεις, τῶν ὁποίων ἔτυχε κατὰ τὴν ἐν Ἑλλάδι παραμονήν του.

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΠΙΦΥΛΑΚΤΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΕΠΙΤΕΥΞΕΩΣ ΕΠΑΦΗΣ ΜΕ ΤΟ ΡΑΪΧ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.).— Ἀγγέλλεται ἐκ Λονδίνου, ὅτι πολλαὶ Ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες προβλέπουν, ὅτι θὰ καταβληθῇ προσπάθεια ἀπὸ μέρους τῆς Ἀγγλίας πρὸς ἐπίτευξιν ἐπαφῆς μὲ τὸ Βερολῖνον.

«Ὁ Ἡμερήσιος Τηλέγραφος», λέγει ὅτι οἱ Ἄγγλοι ὑπουργοὶ τηροῦν πολὺ πιανὰ τινα ἐπιφυλακτικότητα παρατηροῦντες, ὅτι δὲν δύνανται νὰ προχωρήσουν περαιτέρω τῶν δηλώσεων, εἰς τὰς ὁποίας πρὸ τινος προέβη ἐν τῇ Βουλῇ ὁ κ. Τσάμπερλαιν. Ἐξ ἄλλου λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἐν Λονδίνῳ τὸ γεγονὸς, ὅτι ὁ κ. Χενλάϊν ἐδήλωσε κατ' ἐπαναλήψιν, ὅτι εἶνε θαυμαστὴς καὶ ὀπαδὸς τοῦ καγκελλαρίου Χίτλερ.

Ἄλλαι ἐφημερίδες παρατηροῦν, ὅτι ἡ ἐπαφὴ μετὰ τοῦ Βερολίνου θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῆς μελλούσης ἐξελίξεως τῶν πραγμάτων.

Ο ΚΟΝΤΡΕΑΝΟΥ ΔΙΕΝΗΡΓΕΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 30. (Ἀθην. Πρακτ.).— Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν σήμερον νέον ὑλικὸν καταρχεθὲν ὑπὸ τῶν ἀρχῶν κατὰ τὰς ἐρεύνας, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο εἰς τὰ γραφεῖα καθὼς καὶ εἰς τὰς κατοικίας τῶν ἡγετῶν τῆς διαλυθείσης ὀργανώσεως τῶν Σιδηροφρουρῶν. Ἐκ τοῦ νέου τούτου ὑλικοῦ προκύπτει, ὅτι ὁ Κορνέλιους Ζελέα Κοντρεόνου, τοῦ ὁποίου τὸ ἄληθὲς ὄνομα εἶνε Ζιλίνσκυ, ὠργάνωσε σύστημα πληροφοριῶν καὶ κατασκοπείας ἐντὸς τῶν κρατικῶν ἱδρυμάτων. Πολλαὶ ὁμάδες, αἱ ὁποῖαι παρεῖχον πληροφορίας εἰς τὸν Ζιλίνσκυ ἐλάμβανον ὁδηγίας ἐξ αὐτοῦ περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας των. Ὅσοι δὲν ἐξετέλουν τὰς διαταγάς του ἐκηρύσσοντο προδόται. Τοὐναντίον ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι παρεῖχον πληροφορίας ἐθεωροῦντο καλοὶ Ρουμάνοι. Οἱ πληροφορηταὶ ὤφειλον νὰ ἐργάζωνται εἰς ὅλα τὰ κρατικὰ ἱδρύματα καὶ ἰδίᾳ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἀστυνομίας, τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν, τὸ Ἐπιτελεῖον καθὼς καὶ εἰς τὰ μεγάλα ἰδιωτικὰ ἐργοστάσια κλπ. Συστηματικὴ κατασκοπεία εἶχεν ὀργανωθῇ ὑπὸ τῶν τέως Σιδηροφρουρῶν εἰς τὰ στρατιωτικὰ ἱδρύματα, ὡς λ. χ. εἰς τὸ Ἐπιτελεῖον, εἰς τὰ ἐργοστάσια ἐξοπλισμοῦ, εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἀεροπλάνων, εἰς τοὺς Σιδηροδρόμους, εἰς τὴν ἑταιρείαν τῶν Τροχιοδρόμων κλπ. Εἶνε ἀξιοσημείωτον, ὅτι οὐδεμία ἄλλη πολιτικὴ ὀργάνωσις ἐσκέφθη ποτὲ νὰ ἐνεργήσῃ κατὰ παρόμοιον τρόπον.

Αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὰ ὀνόματα τῶν παρεχόντων τὰς πληροφορίας, ἄτινα ἀνευρέθησαν κατὰ τὰς ἐρεύνας, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο ὑπὸ τῶν ἀρχῶν εἰς τὸν «Πράσινον Οἶκον», κεντρικὸν γραφεῖον τῆς διαλυθείσης ὀργανώσεως. Τὰ ἔγγραφα τὰ ὁποῖα αἱ ἐφημερίδες δημοσιεύουν τὰς φωτογραφίας φέρουν χάριν αὐθεντικότητος τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἀδελφῆς τοῦ Ζιλίνσκυ ὀνόματι Συλβίας Τζιουρέσκου. Ἐπίσης φέρουν τὰς ὑπογραφὰς τῶν πληροφορητῶν, οἱ ὁποῖοι ἀνεγνώρισαν τὰς κατ' αὐτῶν κατηγορίας.

Η ΤΥΧΗ ΔΥΟ ΙΣΠΑΝΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΟΣΛΟ, 30. (Ἰδιαιτέρα Ὑπηρεσία).— Δύο ἰσπανικὰ ἀτμόπλοια ἡ «Γκερνίκα» καὶ τὸ «Μαλζῶφ» ἔκαστον ἀξίας 100.000 λιρῶν ἀγγλίας καὶ τῶν ὁποίων οἱ ἐθνικισταὶ ἰδιοκτῆται εἶχον ἀπολέσει τὰ ἴχνη εὑρέθησαν εἰς τὸ Τρομσόε τῆς Νορβηγίας, ὅπως ἀγγέλλει ἡ ἐφημερὶς «Ἀφτενπόστεν».

Λέγεται ὅτι τὰ ἀτμόπλοια αὐτὰ ἐχρησιμοποιήθησαν διὰ τὴν διενέργειαν ἐμπορίου μὲ τὴν Βόρειον Ρωσίαν ὑπὸ μιᾶς ἀγγλορωσικῆς ἐμπορικῆς ἑταιρείας, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν εἶνε γνωστὸν, καὶ ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἔλαβον οὐδεμίαν ἀποζημίωσιν διὰ τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν τῶν σκαφῶν των.

Ἤδη οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοὶ ἀνέθεσαν εἰς Νορβηγὸν δικηγόρον ὅπως προβῇ εἰς τὰ ἀναγκαῖα διαβήματα παρὰ τοῖς δικαστηρίοις διὰ νὰ τοῖς ἀποδοθοῦν τὰ δύο σκάφη.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Θ' ΑΠΟΣΤΑΛΟΥΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΠΡΟΣΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν καθιστᾷ γνωστόν, ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ προκηρυχθῇ διαγωνισμὸς πρὸς ἀποστολὴν εἰς Γαλλίαν δύο λοχαγῶν τοῦ πυροβολικοῦ πρὸς ἐκπαίδευσιν εἰς τὰ τῆς βολῆς πυροβολικοῦ, δύο ὑπολοχαγῶν ἢ λοχαγῶν μηχανικοῦ πρὸς ἐκπαίδευσιν ἐπὶ ἐξαμήνων ὡς ραδιοηλεκτρολόγων καὶ τεσσάρων ὑπιάτρων ἢ ἰατρῶν δι' εἰδικὴν ἐκπαίδευσιν ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὴν παθολογίαν, χειρουργικὴν, ὠτολαρυγγολογίαν καὶ ὀφθαλμολογίαν.

Ἐν συνεχείᾳ καθορίζονται τὰ προσόντα, τὰ ὁποῖα δέον νὰ ἔχουν οἱ διαγωνισθησόμενοι. Πάντες ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ γνωρίζουν λίαν καλῶς τὴν γαλλικὴν. Ἡ ἀκριβὴς χρονολογία διεξαγωγῆς τοῦ διαγωνισμοῦ, ὁ τρόπος καὶ ὁ τόπος διεξαγωγῆς τούτου, ὁ τρόπος ὑποβολῆς αἰτήσεων καὶ τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὸν διαγωνισμὸν θὰ ρυθμισθοῦν διὰ διαταγῆς τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν. Δι' ἑτέρας διαταγῆς θὰ καθορισθοῦν καὶ αἱ σχολαί, εἰς τὰς ὁποίας θὰ λάβῃ χώραν ἡ ἐκπαίδευσις τῶν μελλόντων νὰ ἐπιτύχωσιν εἰς τοὺς διαγωνισμοὺς ἀξιωματικῶν. Ἐφιστᾶται ἡ προσοχὴ τῶν ὑποψηφίων, ὅτι ἐνδέχεται ὁ διαγωνισμὸς νὰ διεξαχθῇ εἰς χρόνον βραχύτερον τοῦ μηνός, ἀφ' ἧς ὅτος προεκηρύχθη καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ μὴ μεσολαβήσῃ ἐπαρκὲς χρονικὸν διάστημα, κατάλληλον πρὸς προπαρασκευὴν των ἀπὸ τοῦδε.

ΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΠΡΟΑΚΤΕΩΝ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΩΝ ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΙΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τὴν προσεχῆ Δευτέραν, 9ην τοῦ ἀρχομένου μηνὸς, θὰ συνέλθῃ τὸ Ἀνώτατον Στρατιωτικὸν Συμβούλιον ἵνα καταρτίσῃ τοὺς πίνακας προακτέων συνταγματαρχῶν τῶν ὅπλων εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ὑποστρατήγου.

Τοῦ Συμβουλίου μετέχουν ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου ἀντιστράτηγος κ. Παπάγος, ὅστις καὶ θὰ προεδρεύσῃ, ὁ γενικὸς ἐπιθεωρητὴς τοῦ στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Δράκος, οἱ διοικηταὶ Σωμάτων Στρατοῦ ἀντιστράτηγοι κ. κ. Πιτσίκας, Συρμακέζης καὶ Πολίτης καὶ οἱ ὑποστράτηγοι κ. κ. Νικολαρέας καὶ Γυαλίστρας.

Τὸ αὐτὸ συμβούλιον θὰ ἐνεργήσῃ καὶ τοποθετήσεις ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν συμφώνως πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας.

Οἱ ἀπουσιάζοντες εἰς τὰς ἕδρας των διοικηταὶ Σωμάτων Στρατοῦ ἐκλήθησαν τηλεγραφικῶς ὅπως ἀφιχθοῦν ἐνταῦθα. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δευτέρας θὰ παρίσταται καὶ ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ. Παπαδήμας, ὅστις καὶ θὰ προεδρεύσῃ τοῦ Συμβουλίου.

ΘΑ ΕΠΙΔΙΩΞΟΥΝ ΜΕΤΡΙΟΠΑΘΕΙΑΝ ΟΙ ΣΟΥΔΗΤΑΙ;

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Κατὰ τηλεγραφήματα ἐκ Πράγας, σημαίνουσα τσεχικὴ προσωπικότης ἐλθοῦσα εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν κ. Χενλάϊν ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ ἡγέτης τῶν Σουδητῶν Γερμανῶν ἀπεύθυνε πρὸς αὐτὴν εἰς δηλώσεις, κατὰ πολὺ σαφεστέρας ἐκείνων αἱ ὁποῖαι περιείχοντο εἰς τὸν λόγον τοῦ Κάρλσμπαντ. Ἡ αὐτὴ προσωπικότης ἐν συμπεράσματι ἐδήλωσεν, ὅτι ἀν οἱ Σουδῆται ἐπιδείξουν καλὴν θέλησιν, ἡ συμφωνία εἶνε δυνατὴ καὶ εὐκολος.

ΝΥΜΦΕΥΕΤΑΙ Ο ΕΓΓΟΝΟΣ ΤΟΥ ΚΑΪΖΕΡ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 30. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ἀγγέλλεται ἐκ Βερολίνου ὅτι ὁ πρίγκιψ Λουδοβίκος Φερδινάνδος Χοενστόλλερν, δευτερότοκος υἱὸς τοῦ τέως Κρόνπριντς θὰ τελέσῃ πολιτικῶς τοὺς γάμους του μετὰ τῆς πριγκιπίσσης Κύρας τῆς Ρωσίας τὴν μεσημβρίαν τῆς Δευτέρας 2 Μαΐου εἰς τὸ Ποτσδάμ. Ὡς μάρτυρες θὰ παρευρεθοῦν ὁ Κρόνπριντς καὶ ὁ πρίγκιψ Κύριλλος τῆς Ρωσίας, πατὴρ τῆς νύμφης. Ὁ θρησκευτικὸς γάμος θὰ τελεσθῇ τὴν Τρίτην εἰς τὸ Ντόρν τῆς Ὁλλανδίας ἔνθα διαμένει ὁ τέως Κάϊζερ.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΡΧΙΑΤΡΩΝ

Προεκλήθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ὑπεγράφη Β. Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνωτέρου γενικοῦ ἀρχιάτρου καὶ τίθενται συγχρόνως εἰς ἀποστρατείαν οἱ γενικοὶ ἀρχίατροι κ. κ. Γεώργιος Χριστόπουλος καὶ Βασ. Μαυραγάνης.

ΑΙ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΤΟΥ ΛΟΝΔΙΝΟΥ Θ' ΑΣΚΗΣΟΥΝ ΕΥΕΡΓΕΤΙΚΗΝ ΕΠΙΔΡΑΣΙΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΣΕΧΟΣΛΟΒΑΚΙΚΟΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 30. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Ὁλόκληρος ὁ γαλλικὸς καὶ ὁ ἀγγλικὸς Τύπος ἐξακολουθεῖ νὰ ἐξαίρῃ τὴν σημασίαν τῆς ἐπιτευχθείσης ἐνταῦθα πλήρους ἀγγλογαλλικῆς συνεργασίας καὶ τοῦ καθορισμοῦ κοινῆς πολιτικῆς ἐναντι τῶν διεθνῶν γεγονότων. Ἰδιαιτέρως, ἐξαίρεται ἡ ἐπίδρασις, ἣν ὁ ποίαν θὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς εἰρηνεύσεως τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου ἡ καθιερωθεῖσα πλέον στενὴ καὶ ἀπόλυτος σύμπραξις τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τῶν δύο χωρῶν αἱ ὁποῖαι, κατανέμουσαι τὰς εὐθύνας των, θὰ δύνανται νὰ κινοῦνται ὡς ἑὰν ἀνῆκον εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν Δύναμιν. Αἱ συνεινοήσεις τῶν δύο ἐπιτελείων, αἱ ὁποῖαι θ' ἀρχίσουν συντόμως, θὰ καθορίσουν τὰς λεπτομερείας τῆς συνεργασίας καὶ τοῦ συντονισμοῦ τῶν προσπαθειῶν τῶν πολεμικῶν δυνάμεων τῶν δύο χωρῶν.

Ὡς πρὸς τὸ τσεχοσλοβακικὸν ζήτημα ἐγνώσθη, ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ ἀσκηθῇ ἀπὸ τὰς δύο κυβερνήσεις πίεσις ὅπως ρυθμισθῇ εἰρηνικῶς τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων καὶ ζητηθῇ ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν τῆς Πράγας νὰ προβῇ εἰς τὰς γνωστὰς πρὸς τοὺς Σουδήτας παραχωρήσεις, ὧν σπουδαιοτέρα εἶνε ἡ ὁμοσπονδιακὴ αὐτονομία. Δυσχέρειαι προέκυψαν ὅταν ἐτέθη τὸ ζήτημα τῆς ὑπὸ τῶν δύο συμπραττουσῶν Δυνάμεων τηρηθησομένης στάσεως εἰς ἣν περίπτωσιν ἀποτύχουν αἱ διπλωματικαὶ προσπάθειαι καὶ προκληθῇ ἔνοπλος σύρραξις μεταξὺ Ράϊχ καὶ Τσεχοσλοβακίας. Οἱ Γάλλοι ὑπουργοὶ ἐζήτησαν ὅπως οἱ Ἄγγλοι συνάδελφοί των δηλώσουν ἀπὸ τοῦδε ρητῶς ὅτι θὰ ὑποστηρίξουν τὴν Γαλλίαν ἐπιτελοῦσαν τὰς ἐνάντι τῆς Τσεχοσλοβακίας ὑποχρεώσεις της. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν, ἐπιθυμῶν νὰ ἐμμείνῃ εἰς τὴν χαραχθεῖσαν πολιτικήν του τῆς μὴ ἀναλήψεως νέων ὑποχρεώσεων ἐν Εὐρώπῃ, ἐζήτησε διακοπὴν τῶν συνομιλιῶν διὰ νὰ συνεννοηθῇ μὲ τοὺς συναδέλφους του. Μετὰ σύντομον σύσκεψιν τῶν Ἄγγλων ὑπουργῶν, ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἀνεκοίνωσεν εἰς τοὺς κ. κ. Νταλαντιὲ καὶ Μπονὲ ὅτι ἀποδέχεται τὴν γαλλικὴν ἄποψιν, φρονῶν ὅτι ἡ παροχὴ βοηθείας εἰς τὴν Γαλλίαν, εἰς ἣν περίπτωσιν αὕτη ἤθελεν ἐμπλακῇ εἰς πόλεμον ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑφισταμένης γαλλοτσεχικῆς συμμαχίας δὲν ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἀνάληψιν νέων ὑποχρεώσεων ἐν Εὐρώπῃ, ἐφ' ὅσον αὕτη ὅταν ἀνελάμβανε τὰς ἀς ἔχει σήμερον ἐναντι τῆς Γαλλίας ὑποχρεώσεις, ἐγνώριζε τὴν προϋπάρχουσαν γαλλοτσεχικὴν συμφωνίαν.

Κατὰ τὰ ἐκ Βερολίνου τηλεγραφήματα, ὁ γερμανικὸς Τύπος σχολιάζει μετὰ δυσφορίας τὰ ἀποτελέσματα τῶν συνομιλιῶν τοῦ Λονδίνου καὶ ἀναγγέλλει διὰ πολυστήλων τίτλων τὴν σύναψιν «στρατιωτικῆς συμμαχίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας». Αἱ γερμανικαὶ ἐφημερίδες παρατηροῦν ὅτι τὸ Λονδῖνον κατέχεται ἀπὸ τὴν ψύχωσιν τοῦ πολέμου καὶ ἐπιδιώκει κινητοποίησιν τῶν ἀγγλικῶν καὶ γαλλικῶν δυνάμεων. Ἐπίσης ὁ γερμανικὸς Τύπος ὁμιλεῖ περὶ συνάψεως πλήρους συμμαχίας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἡ ὁποία, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, θὰ ἐπιδιώξῃ ν' ἀσκήσῃ ἀποφασιστικὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον καὶ σημειώνει μετὰ δυσφορίας τὰς φρόσεις τοῦ κοινοῦ ἀνακοινωθέντος περὶ ἀμειώτου ἐνδιαφέροντος τῆς Ἀγγλίας ἐναντι τῶν γεγονότων τῆς Κεντρικῆς Εὐρώπης.

ΑΙ ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Δι' ἀναγκαστικοῦ νόμου ὁρίζεται ὅτι ἀξιωματικοὶ τῆς χωροφυλακῆς φέροντες τὸν βαθμὸν μοιράρχου κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 6200 «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ἐν τῇ σειρᾷ ἀρχαιότητός των», οἵτινες προήχθησαν μετὰ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ ἐκ τῶν διὰ τοῦ ἀπὸ 22)30 Ἰανουαρίου 1934 Π. Διατάγματος κυρωθέντων πινάκων ἀναδρομικῶς εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ταγματάρχου καὶ ἐτάχθησαν ἐν τῇ Ἐπετηρίδι ἀρχαιότεροι συναδέλφων των καταστάντων ἀρχαιοτέρων δυνάμει τοῦ νόμου τούτου, θεωροῦνται μοίραρχοι μὲν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ 6200 νόμου καὶ ὑπάγονται ὡς τοιοῦτοι καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὸν διακανονισμὸν τῆς ἀρχαιότητος εἰς τὰς διατάξεις αὐτοῦ, ταγματάρχαι δὲ ἀφ' ἧς προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τούτον νεώτεροί των.

Η ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥΤΑΜΕΙΟΥΑΣΦΑΛΙΣΕΩΣ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος συνέρχεται τὸ συμβούλιον τοῦ «Ταμείου Ἀσφαλίσεως Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν τῆς Ἑλλάδος» ἵνα προκτῶν καὶ ἐποπτῶν τοῦ Ταμείου, κτῶνκαὶ ἐποπτῶν τοῦ Ταμείου, κατόπιν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ. Ἀμέσως μετὰ τὸν διορισμὸν των θὰ ἀρχίσῃ καὶ ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ Ταμείου ὡς καὶ ἡ τακτικὴ καταβολὴ τῶν δόσεων τῶν ἠσφαλισμένων καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα.

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΟΥ ΣΤΟΛΟΥ

Σήμερον εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν κληρώσεων τῆς Διευθύνσεως Κρατικῶν Λαχείων (ὁδὸς Σταδίου 23 β') τὴν 5 μ.μ. θὰ διεξαχθῇ ἡ 4η κλήρωσις τοῦ λαχείου τοῦ στόλου.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Τὴν 10ην π. μ. τοῦ Σαββάτου συνῆλθεν εἰς δίωρον συνεδρίασιν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Εἰς τὸ Συμβούλιον μετέσχε καὶ ὁ ἐπανελθὼν ἐκ Παρισίων καὶ Λονδίνου ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Ἀποστολίδης.

ΤΙ ΕΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΣΕΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Δημοσιεύομεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς χθεσινῆς Πρωτομαγιᾶς, τὸν κατωτέρω ἀπολογισμὸν τοῦ κυβερνητικοῦ ἔργου ὑπὲρ τῆς ἐργατικῆς τάξεως κατὰ τὸ 1937:

Πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου οἱ ἄνεργοι ἀνήρχοντο εἰς 128.000. Ἐπὶ 637.000 μισθωτῶν ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν οἱ 65.000 ἔπαιραν 22 δρχ. ἡμερομίσθιον γιὰ 12 ἢ 11 ὥρες ἐργασίας, 35.000 μαθητευόμενοι ἔπαιρναν 5—15 δρχ., 20.000 ὑπερήλικες 28—42 δρχ.

Ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου μέχρι τοῦ Ἰουλίου 1936 ἐχάθησαν 2.190.000 ἡμερομίσθια ἀξίας δρχ. 159,500,000 κατὰ μέσον ὅρον.

Κατὰ τὸ 1935 ἔγιναν 90 ἀπεργίαι μὲ συμμετοχὴν 104.852 ἐργατῶν, ἐξ ὧν 19 ἐπέτυχον καὶ 44 ἐπέτυχον ἐν μέρει καὶ 37 ἀπέτυχον. Ἀπὸ Ἰανουαρίου 1936 μέχρι 4ης Αὐγούστου 1936 ἔγιναν 244 ἀπεργίαι μὲ συμμετοχὴν 90.730 ἐργατῶν, ἐξ ὧν αἱ 28 κοινωνικοῦ περιεχομένου.

Εἰς τὴν Πανελλαδικὴν ἀπεργίαν τῆς 13 Μαΐου 1936 ἔλαβον μέρος 105.580 ἐργάται εἰς 29 διαφόρους πόλεις. Εἰς τὸν ἀριθμὸν αὐτὸν δὲν συμπεριλαμβάνονται οἱ ἀναγκαστικῶς ἀπεργήσαντες ἐργάται καὶ ὑπάλληλοι καὶ 28.000 ἐπαγγελματίαι καὶ βιοτέχναι ἐκ συμπαθείας κλείσαντες τὰ καταστήματά των. Ὑπῆρχαν ἐργάται ἐργαζόμενοι 12, 14 καὶ 15 ὥρες.

Ὅλοι οἱ ἠσφαλισμένοι ἀνήρχοντο εἰς 120 χιλιάδας μισθωτοὺς καὶ ἐπαγγελματίας εἰς διάφορα Ταμεῖα Συντάξεων καὶ Προνοίας, λειτουργοῦντα κατὰ τρόπον ἀνομοιογενῆ, ἄνευ ἑπαρκῶν ὁλικῶν πόρων καὶ παρέχοντα ἀσφάλισιν ἐλλιπῆ.

Τὴν 4ην Αὐγούστου 1936 ἀνέλαβε τὴν ἐξουσίαν ἡ σημερινὴ ἐθνικὴ Κυβέρνησις, ἡ ὁποία γνωρίζει σαφῶς τί ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ καὶ ἠτοίμασε πλῆρες πρόγραμμα ἀναδιοργανώσεως τοῦ κράτους, τὸ ὁποῖον καὶ ἔθεσε ἀμέσως εἰς ἐφαρμογήν.

ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑ

Ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως ὀποβλέπει εἰς τὴν ὁλικὴν καὶ ἠθικὴν βελτίωσιν τῆς θέσεως τοῦ ἐργάτου, αἱ δὲ προσπάθειαί της στρέφονται εἰς τὴν προληπτικὴν λύσιν τῶν ἐκάστοτε ζητημάτων, οὕτω δὲ θέτει εἰς ἐφαρμογὴν διὰ πρώτην φορὰν τὸν θεσμὸν τῆς ὑποχρεωτικῆς διαιτησίας.

Συμφώνως πρὸς τὸν θεσμὸν αὐτὸν εἰς ἑκάστην διαφοράν ἐργοδοτῶν καὶ ἐργατῶν καὶ μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς συμβιβαστικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἁρμοδίου ὑπαλλήλου τοῦ ὑφυπουργείου, ἀποφαίνεται ἡ ἐκ τοῦ νόμου Ἐπιτροπή, τῆς ὁποίας ἡ ἀπόφασις εἶνε ὑποχρεωτική. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰς πρωτοβαθμίους Ἐπιτροπὰς συνεστήθησαν καὶ τέσσαρες μόνιμοι ἀνώτεραι Ἐπιτροπαὶ Διαιτησίας.

Ἐλύθησαν ὑποχρεωτικῶς μέχρι σήμερον, διαφοραὶ τῶν ἐργατῶν μακαρονοποιῶν, τῶν βοηθῶν φαρμακείων, τῶν σιμιτεργατῶν, τῶν ναυπηγοξυλουργῶν, τῶν ἐργατῶν μωσαϊκῶν πλακῶν, ὑποδηματεργατῶν Χίου, βυρσοδεψεργατῶν Χίου, κεραμοποιῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, ἐργατῶν φορτωτῶν βενζίνης Πειραιῶς, τῶν σταριδοκαρφωτῶν Πειραιῶς, ὑποδηματοποιῶν Πατρῶν, ὑπαλλήλων καφενείων, ἐστιατορίων κλπ., Χαλκίδος, τῶν ἐργατῶν χαρτοβιομηχανίας Κερκύρας, ὑποδηματεργατῶν Κερκύρας, κεραμοποιῶν Πατρῶν καὶ ἄλλαι.

Μέχρι τῆς 4ης Αὐγούστου 1937 ἐζητήθη ἡ ἐπέμβασις τοῦ ὑφυπουργείου διὰ διαιτησίαν 13.633 φορᾶς, ἐξ ὧν αἱ 2.925 διαφοραὶ ἐλύθησαν ἀπὸ τὰ ὄργανα Ἀθηνῶν, 4.810 ἀπὸ τὰ ὄργανα Πειραιῶς καὶ 7.735 ἀπὸ τὰ ὄργανα ἐπαρχιῶν. Ἐκ τῶν διαφορῶν τούτων ἐπακτοποιήθησαν 12,975 καὶ μόνον 658 ἐστάλησαν εἰς τὰ δικαστήρια.

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Αἱ πρῶται δύο Ἐθνικαὶ Συλλογικαὶ Συμβάσεις περὶ κατωτάτου ἡμερομισθίου καὶ μισθοῦ τῶν ἐργατῶν βιομηχανίας καὶ ἰδιωτικ